

Софийски районен съд е сезиран с жалба от Д. А. Б. от град София, с ЕГН: ***** против Наказателно Постановление № 22 – 4332 – 025636, издадено на 12.12.2022г. от Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, с което на жалбоподателя е било наложено наказание глоба в размер на 100 лева за извършено административно нарушение по чл.6, т.1 от Закона за движение по пътищата. В жалбата си наказаното лице оспорва законосъобразността на наказателното постановление с оплакването, че същото е било издадено в нарушение на териториалната и материална компетентност на органа, който го е издал. Също така се възразява относно обстоятелството, че на мястото на извършеното деяние не е имало поставена светлинна уредба, а цитираната като нарушена правна норма е била твърде обща и неясна. В заключение се иска то съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно постановление. В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призван, не се явява и не се представлява. Административно – наказващият орган: Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, редовно призван, не се явява и не се представлява. Софийски районен съд, като взе предвид становищата на страните и разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, приема за установено следното: Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице, поради което се явява процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА. Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства приема за безспорно установено следното от фактическа страна: На 03.12.2022г., около 10:33ч., в град София, на кръстовището между бул.„Ботевградско шосе“ и улица „2 – ра“ с посока на движение от ул.„ 39 – та“ към „Лесновска река“, жалбоподателят Д. Б. управлявал лек автомобил БМВ ХЗ Х ДРАЙВ 20 И с рег.№ регистрирана на „УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ“ ЕАД, с Булстат: 121887948, с ползвател водачът, който движейки се, навлязъл и преминал на червен сигнал на три секционна светофарна уредба при нормален режим на работа. Непосредствено зад него се движели полицейските служители при СДВР старши полицай Р Е и Р Г. Двамата възприели поведението на водача, последвали го, разпоредили му да спре и му съставили АУАН, който подписал без възражения. Въз основа на акта било издадено обжалваното наказателно постановление. Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства и доказателствени средства. Видно от показанията на разпитаните Р Е и Р Г е, че същите са били непосредствени очевидци на случилото се и независимо от липсата на спомен дори и след предявяването на свидетеля по акта, от показанията на актосъставителя се доказва, че непосредствено преди деянието двамата са се движили зад жалбоподателя, между двете МПС – та не е имало други автомобили и при пряка видимост същите са видели поведението на нарушителя. Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели като еднопосочни, логични и непротиворечиви и ги цени при формирането на своето вътрешно убеждение и мотивирането на съдебния акт. Същите се потвърждават и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства и в частност изисканата справка от АПИ при ОПП – София, от която е видно, че на мястото, където е било извършено деянието, има изградена светофарна уредба. Предмет на преценка на обжалваното наказателно постановление е съответствието му с материалния и процесуалния закон. Както АУАН, така и обжалваното НП са били издадени в съответствие с изискванията на давностните срокове по ЗАНН. При извършена служебна проверка по законосъобразността на обжалваното наказателно постановление съдът констатира, че същото е било издадено при наличие на допуснато съществено процесуално нарушение, накърняващо правото на защита на жалбоподателя. Видно от датата на съставения АУАН е, че същият е бил връчен и подписан от дееца на 03.12.2022г. Наказателното постановление е издадено на 12.12.2022г., без да е било съобразено, че на тази дата не е изтекъл седемдневният срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН, в който лицето е могло да направи и писмено възражение по акта. Срокът до който е могъл да

възрази е изтекъл на 10.12.2022г. (неприсъствен ден), а според чл.84 от Особените разпоредби от ЗАНН, сроковете следва да се изчисляват по правилата на НПК. В чл.183, ал.2 от НПК изрично е упоменато, че когато срокът се изчислява в дни, той започва да тече на следващия ден и изтича в края на последния ден, като съгласно ал.4 ако последният ден е неприсъствен, срокът изтича на първия следващ присъствен ден. Ето защо съдът приема, че наказателното постановление е било издадено в последния ден от срока, в който жалбоподателят е имал принципната възможност да подаде писмено възражение срещу съставения му АУАН. Ето защо и при наличието на допуснато съществено и неотстранимо процесуално нарушение, което няма как да бъде санирано в съдебното производство, наказателното постановление подлежи на отмяна. Тъй като обжалваното наказателно постановление подлежи на отмяна на процесуално основание се явява безпредметно неговото обсъждане по същество.